

CA-NOSTRA

* * * ANY SEGON, NÚM. 89

* * * SETMANARI POPULAR

* * * INCA, 12 DE JUNY DE 1909

SA LLADRIOLA DEL POBRE

Es un motiu de satisfacció y consol, pel catòlic social, el veure l'hermós desplegament que tenen les obres socials a Mallorca. Per tot arreu s'han establit sindicats agrícols, caxes rurals y del socós mútuo, y seguit, seguit, s'en funden de nous o estan en projecte y en via d'esser consolidadora realitat. Però lo qui axampa més el cor, es el veure qu'aquest moviment se desplèga dins el camp catòlic, dirigit y empès per la caritat cristiana a favor de la classe proletària, avansant a n-el socialisme dins els pobles, ont treballa per ferse seu el mén del treball.

CA-NOSTRA, que desde'l principi de s'aparició, se fé èco d'aquesta campanya restauradora, publicant articles y notícies d'accio social, també téls seus projectes, també creu poder fer qualca cosa pràctica a benefici del pobre. Per donar a coneixer nostra pensada, creim convenient referir, a nostres llegidors, una obra social consemblant, qu'acaba de dur a ditxós terme la religiosa revista de *La Sagrada Família*, que se publica a Barcelona.

Antany, aquesta, obrí, en les seves columnes, una suscripció ab el laudable fi de recullir almoynes per obtenir una casa per regalarla a una família pobre, composta d'un matrimoni que tengués un nin de tendra edat, en obsequi y representació de la Sagrada Família. Saconsellava a n-el Director de la Revista, P. Bernat de Montoliu, S. F., que nombrás una Comisió de persones prestigioses, ab el temor que l'obra fracasás, per anar a cercar almoynes a domicili; però ell, volgué que'ls donatius fossen espontanis per amor a la Sagrada Família. El projecte va esser rebut ab entusiasme, les almoynes varen esser moltes, però petites, venguent a interessar molts de cors ab aquella obra social de la *Casetta del pobre*.

A gota, a gota, se recullen els caudals necessaris. Se presentaren moltes sollicituds de famílies pobres, d'honorades costums, ab obció a la Casa. El dia de la festividat de la Sagrada Família, devant son altar, després dels divins oficis, se sortetjaren les famílies admeses, sortint agraciad el nin Joan Ferré y sos pares Francesc Ferré y Teresa Magriñá.

Se comprá la casa a n-el distrit de Barcelona, aont vivia la familia agraciada, y s'hi feren les obres de reparació necessaris per viurehi folgadament, senyalantse el dia del Patrocini de Sant Joseph per la seva entrega. Ab aquest motiu, se fé una festa grossa a l'I-

glesia de N. S. del Carme, y terminat l'Ofici, el Cura Pàrroco, Mossen Joseph Guitart, llegí l'escriptura de donació, pujant, la familia de Francesc Ferré, a reberla a n-el peu del Altar, aont presenciaven l'acte delegats del Ajuntament, de la Diputació y de les Autoritats Civil y Eclesiàstica.

¿Podría organizar, CA-NOSTRA, una obra consemblant a n-aquesta, a dins Mallorca?

Ja hu crec, que si; però ab més petita escala, y tal vegada, ab més trascendencia social.

Regalar plagues d'estalvis de vint pesetes cada una, a famílies pobres y honorades, com a premi a sa virtut, vet-aquí el nostre projecte. Si la suscripció ens arribava a cent pesetes, tendríem per cinc plagues, y si a trescentes, tendríem per quinze plagues, y axí sucessivament. L'empresa no es difícil, y si d'una trascendencia social saludable, per la propaganda que sempre seguit farà del estalviament domèstic, infiltrant a les costums de la classe proletària aquesta virtut que es la salvaguardia de la pau y l'orde de la llar y de la societat.

Avant, idò, tots els amics y suscriptors de CA-NOSTRA, desd'ara ja queden encarregats, els que bonament ho vulguen fer, d'enviarnos almoynes, encara que sien de deu cèntims de peseta, per constituir les plagues, baix les següents

CONDICIONS.

(a) S'admeten donatius de tothom, sien o no suscriptors, per formar les plagues.

(e) Solsament els donants tendrán dret a presentar famílies pobres, de cristianes costums, ab una certificació del Cura Pàrroco de sa Parroquia.

(i) Si d'un poble nos arribaven donatius suficients per formar una o més plagues, se farà que se destini una o més d'elles a n-els pobres del mateix poble.

(o) Se sortetjarán les plagues entre'ls pobres presentats y admesos.

(u) Les plagues se prendrán, a no haverhi inconvenients, de les caxes dels pobles d'on sien els agraciats.

SUSCRIPCIÓ
El Setmanari popular CA-NOSTRA:

A SANT JOSEPH ORIOL

En la vostra muçeta doctoral
que té gires de porpra satinada,
resplandeix la sabiesa doctrinal
que duyu, castament, molt amagada;

y la vostra sotana clerical,
que duyu pulcrament apedassada,
cubria aqueil cilici monacal,
 torment de vostra carn purificada.

En la vostra mirada enfosquehida
porteu la llum eterna de la vida
que en èxtasi ja vareu prefuï,

lo jorn que us enalçareu a l'altura:
com fà memoria per la gent futura
lo penó que are penjan a n-el «Pi».

JAUME BARRERA, Pvre.

P'EN MATEU OBRADOR

(AL CEL SIA)

Amich, flor esquisida,
l'Amat te vol ab Ell
a son verger de vida
per hon canta l'auzell (1)

Allà prats delitosos,
bells arbres, belles fonts... (2)
Aqui... cor afanyosos
per axecarhi ponts.

Ponts d'esperança ardida
que salvin el fondal
que departeix la vida,
de la visió immortat.

Amich, tu ens hi citares
al regne del Amor;
y els cors que ben-amares
suspiren de tristor.

En cambra errecerada
tos llibres y los fulls,
retenen la mirada
serena de los ulls.

Y ab conformansa lenta
s'hi plany la Solitud,
—Guiselda pacienta (3)
qu'anysora el be perdut.—

Amich, la meua ploma
decau, devant la mort...
per no vessar l'aroma
sagrada, del recort.

MARÍA ANTONIA SALVÁ.

(1) R. Llull—Libre d'Amich e d'Amat.

(2) Id.—Libre del Gentil e los tres Savis.

(3) V. Bernat Metge (segle XV)—Historia de Valter e de la pacient Griselda.

LA "LLIGA DEL BON MOT"

La Lliga del Bon Mot ha enviat a totes les societats artístiques, econòmiques, científiques, recreatives etz. de Catalunya y Balears, una circular redactada per l'eminente poeta Joan Maragall, convitant a cooperar en aqueixa gran obra de dignificació del llenguatge.

Dita circular es com segueix.

SRS. PRESIDENT Y DISTINGITS SOCIS.

A vosaltres qu'en tots graus, caràcters y estaments representeu la socialitat catalana, se os demana adhesió y ajuda en la major obra social, en la més trascendent que un poble puga emprende's: la purificació del seu parlar, qu'equival a la purificació del seu esperit, y, ab la d'ell, la de tot qu'en l'isca. Se tracta, doncs, de la sort del poble català en aquet mon y en l'altre: y l'altre mon d'un poble, ja ho sabéu, es l'història. Això es lo que a'res posa en vostres mans.

Per aquet fi s'constitueix la «LLIGA DEL BON MOT» que, com tota institució social viva, naix d'un sentiment general è imperiós. En aquet cas el sentiment es la vergonya: ja veieu que de més imperiós no pot avernhir. Ja fà temps que tot bon català s'há d'avergonyir d'esserho no mes per una cosa: perque la seva llengua sembla l'hostal de la mala paraula: sembla feta expressa per dir baixesas, y la seva força expresiva se manifesta principalment pel renec y la torpesa. En cap altre llengua el renec es tan renec com en la nostra, y per questa EXCELENCIA se fa rotllo entre ses germanes. Veyeu si os convé una gloria d'aquesta mena.

Aquesta tara prové d'una excelència positiva qu'es la sobtada energia del nostre esperit al ferse verb. axò, no cal dubtarne, es una riquesa; axò té virtut per posar la nostra llengua per demunt de moltes altres qu'avuy en el regne del esperit la dominan y que, si no saltres volém, hi serán demà dominades per ella. Pero som uns mals rics qu'esmerçan el llur tresor en grolleries y restan miserables en lo demés valua; som com els pervinguts que per la ostentació insolent de llur fortuna se fán insopportables en la societat de la gent ben nata, y en son foragitats ab fàstic.

Cal qu'axò s'acabi. La renaixença del nostre esperit particular dintre la humanitat civilizada ens imposa una espiritual mesura, y cal que la riquesa de la nostra energia verbal sia derivada a millors usos. L'assolirho es certament tasca individual, pero d'aquelles que sols ab l'estimul y la colaboració social poden esser logrades; perque sols en la opinió pública troben sanció humana ben completa; y també perque en la realisació de semblants fins troba la societat la seva rahó d'esser.

Doncs vosaltres que sou els òrgans socials de la nostra terra heu d'acceptar com cosa vostra aquesta empresa de la «LLIGA DEL BON MOT»; y sia quin sia el fi especial de cada corporació, penseu que per demunt d'ell hi ha fins generals dels que ningú pot desentendre's. Y si la dignitat d'un poble devant de la humanitat no es un d'aquests fins quins hi ha que li sian superiors, digueu-nos?

Els medis per assolirlo cada corporació veurà quins sian més adequats a la seva particular naturalesa. Per asò del obra del bon mot s'en diu una Lliga y no una corporació tancada. D'una corporació tancada algú pot restarne fora; però en una Lliga per la salvació d'un poble qui podria dirse element viu d'aquest poble, si no hi era?

Si la nostra obra de cultura vos plau; vos agrahírem nos ho feu a sapiguer y si voleu adherirvos a n'ella, contribuhireu a una gran obra patriòtica.

A vosaltres y sobre vosaltres la resposta.

LA LLIGA DEL BON MOT. A M T M

Montesión, 3.—Barcelona.

UNA ENCÍCLICA DE SU SANTIDAD

Véase el siguiente índice de la última Encíclica de Su Santidad Pio XI:

En lo que consuela el corazón del Padre Santo: su jubileo sacerdotal, el centenario de establecimiento de la jerarquía americana, el Congreso Eucarístico de Londres y el jubileo de Lourdes.

El Programa de Pio X: Restaurar todas las cosas en Jesucristo.

Lo que fué San Anselmo: Un santo, un doctor, un dulce luchador y un modelo de Obispo.

Lo que aflige a Pio X: La Iglesia calumniada en Italia, perseguida en Francia y coartada casi por todas partes.

La guerra interior: El Modernismo, enemiga forma de la eterna lucha contra la verdad.

San Anselmo, defensor y reformador de la Iglesia.

San Anselmo y el Papado: Luchemos por la libertad de la Iglesia.

Defendamos la verdad como San Anselmo.

San Anselmo y Santo Tomás.

Fe y razón.

Retornemos á la escolástica.

TRADICIONS POPULARS

MALLORQUINES

ELS DIMONIS BOYETS DE MAY-NOU (1)

Conten qu'un dia un exam de dimonis boyets compateixen a May-nou a sa madona, i li diuen, alsant la casa de crits:

—¡Daumos feyna, o, si no, tot fa uy!

—Sa madona hi pensa una mica, i diu:

—No res, duymos una font, i no passereïm pus tanta fretura d'aygo com patim.

Se'n van tots bras sonant i oreya fumant cap a sa partió des figueral vey i des Verger, i ja son partits grata qui grata en-terra.

Al put tengueren un bon clot buydat, i zas!

(1) Mi'lo confá, com-e cosa que li contaven a ell com era petit, mon respectable i bon amic, D. Loaixim Fuster de Puigdorilla, propietari de May-nou (Alaró).

e-hi brolla una font, i un bon broll, que al punt tot alló aná aygo.

Se'n tornen a sa madona, i li diuen, fent més renou que sa tramuntana.

—¡Ja tenim sa font! ¡Ja la tenim! ¡Daumos més feyna! o si no, tot fa uy!

—¿Feyna demanau? diu sa madona, ¡Voltaus mos sa possessió de paret, que prou falta mos fa, i may porem ginyar es senyor a ferla!

Ja son partits tots, rabents com-e llampons, de d'allá. Se posen a un cap de partió, i uns jala a dar pedres! i ets altres jala a posarles! i aquella paret crexia crexia com un dinar de fil... * 08 . 06 . ANY SEGON, NÚM. *

No'n volgueu sobre pus: amb una ecchatació varen tenir voltat tot May-nou de paret, i ben molt que durá. Encara se'n venen bocins entre May-nou i els Arbossans i Sa'n Corcò.

—Que me'u direu? Ell se tornen presentar a sa madona aquella treguerala de dimonions, cridant:

—¡Sa paretja està illesa! ¡Venga més feyna, o, si no, tot farà uy!

—Sa madona hi pensa una mica, apurada perque ja no sabia que los havia de comanar,

fins que a la fi, se'n va, i d'un vell de llana negre, i els e diu:

—¡Halat Janeatarmes aquest vell de llana negra fins que la tengueu blanca, ben blanca!

Tots s'aborden com-e llonzins ar-aquella vell, i capia q'sa font manca gent!

—Síten es vell dins sa font, i jala tots frega qui fitge, i frega qui frega! I, comilmes fren gaven, més negre tornava aquella llana.

—Sobre tot com va fer set dies que s'hi pegaven, i sa llana, en lloc de blanquetjar gens, negrejava anés que may, esclamaren tots a la una:

—¡Quell arrent es dimoni més gros de tots!

—¡Hu donarem ales cames, i no'ls han vists pus devers May-nou, ni noves!

—¡ANTONI M. ALCOVER, PRE-

Coses que passen

El mal avansa. A Inca hi coinensat un període d'immoralitat pública que fins avuy ens havíem illurat. Parlant del ball d'aferrat que s'està fent per una de les foranes de la població tots els diminejges y festes.

El foc comença per la festa de carrer de la Creu, (sia sempre beneida y adorada), y en obsequi de la Creu, y a devant la Creu de ses Monjes, s'introduïr aquest ball infantil per persona que pels servicis que presta a l'ha està ben lleig.

Que té de trascendència el mal exemple.

De llavors ensa s'ha retirat el ball tradicional de nostra agradicivola pagesia per un ball exòtic, foraster è innòral!

Encara s'ha gués pensat en introduïr la graciosa Sardana que té una finalitat patriòtica, que si no es mallorquina es de la nostra raça, no hauríem perdut res, però que s'han intròduit danses forasteres que degraden nostres costums quan en temps de tant bones y liemoses de nostres,

es una cosa que fa encendre la sanc de tot bon regionalista.

La setmana passada llegirem un telegrama

que deya que l'importantíssim Circol de bizcaïtars de Bilbau, adiconava un nou article a son reglament per engegar de sa Societat a tot soci que ballàs aferrat. Els bizcaïtars que, si no recordam mal, es una societat política, com societat d'homos, bé podria passar si tenia qualca membre ballador aferradís; però no, el consideren com un membre podrit, indigno de perteneixer a son circol, y per això adiconan articles que tien punt de contacte ab una de nostres piadoses associacions, en les Filles de Maria d'Inca.

Si'l ball d'aferrat sempre es immoral, quant se fa a un saló aon sols e-hi assisteixen els qui e-hi van intencionadament, y saben que van al fer, e-hu es molt més quant se fa públic y en llocs aont acudeix molta gent y en hores de passeig, essent ocasió que'l vegui veis y joves, pecadors e ignocents. Y si es immoral, com no provará cap dels seus entusiastes que sia ignocent, l'autoritat pot, y deu prohibirlo. Per això esperam que'l Sr. Battle se fará càrec de la trascendència que poden tenir questa classe de balls fets publicament, y los privarà, no volgient que se puga dir qu'en temps seu se introduïren per nostres públiques encontres, danses que son un desdoro per la ciutat qui les balla.

Del Món

Maig 1909.

27—A Palma els elements de laliana de les esquerres donen un dinar al candidat derrocat D. Bernat Obrador.—Al Marroc les tropes del Guebbas derroten les Kabiles de Zemur.—Els vagistes marsellesos acorden continuar la vaga.

28—Mor a Palma l'infatigable Iulisia D. Mateu Obrador (R. I. P.)—A Barcelona se parla de reunir una Asamblea Magna de la Solidaritat.

29—Parteix de Palma l'excursió organisa da per «S'Almudaina» pera visitar Alger.—S'inaugura el Concurs de bestiar.—A Jimena de la Frontera (Càdiz) se cala foc e! Santuari de la Verge dels Angels, un carabiner atravesant p'en mitx del foc logrà salvà la venerada imatge.—Tota la premsa catalana publica deplorant la mort del bibliòfil mallorquí D. Mateu Obrador.

30—Arriben a Alger els expedicionaris mallorquins que son magnificament rebuts.—Se diu que els comités lliberals de Madrid havien dimitit. Es molt combatuda entre aquests l'actitud d'en Moret.

31—Arriba a Palma una excursió de catalans.—La Academia Espanyola ha celebrat sesió pera la repartició de premis amb assistència del Rey.

Juny 1909.

31—En el camp de polo el Rey cau del cavall no sentse (g. a D.) més que una petita fregada a una cama.—Arriba d'Alger l'excursió mallorquina.—A Barcelona se cala foc un cinematograf quedant completament destruit, com qu'estava buit no hi hagué cap desgracia personal.—A Nàpols 300 treballadors d'una línia

ferroviaria s'amotinaren pegant foc a un tren y varies dependències.—El Sr. Mella pronuncia un discurs en el Cercle Carlista de Barcelona.

3—En el Kilòmetre 47 de la via de Palma a Manacor el tren va passar per demunt un infant matantlo.—A Barcelona se celebren funerals pels martirs de l'Independència (A. C. S.)—El Rey firma un decret creant una Escola superior del Magisteri pera l'expedició del títol Normal.

Noves d'Inca

—La festivitat del Corpus a nostra Parroquia fonc de les grosses y pomposes. Son altar aparesqué ab ses millors mudades y enllistat ab llums y flors com poques vegades e-hi havíem vist.

Les completes foren solemníssimes. La Comunitat de preveres y el poble alternaven el cant dels versets dels salms, ab la capella que dirigeix Mossén Tomás Mora, ab una justesa y plenitud tal, que may havíem cregut que del poble s'en pogués treure tant de partit.

La Missa major, se desplegá ab la mateixa pompa: La partitura d'en Perosi interpretada religiosament; el sermó de Mossén Miquel Llinás, ple d'unció, doctrina y amor envers el Sagrament de l'Eucaristía; y un auditori nombrós qu'escoltaba devotament rendien homenatge a l'Ostia immaculada.

Però en lo que tothom se destexiná, fonc en que la processó del capvespre sortí hermosay digne de qui estava adressada. E-hi assistiren deu tabernacles flamants ab hermoses y artístiques imatges, construïts casi tots en alguns anys. Tots anaven precedits del seu penó o bandera, acompañats de ses respectives corporacions. Les més nombroses eren: Col·legi dels Germans de les Escoles Cristianes, Col·legi de Sant Tomás de Aquino, Congregació Mariana de Joves, Circol d'Obrers Catòlics, Congregació del Cor de Jesús, una bona representació de filles de María vestides de Verge y tota l'Oficialitat militar resident a Inca. Una partida de ninets vestits d'àngel, de sant, de frare y apòstol, feyen l'encant y la gracia de la processó. Cridá les mirades de tots la nova Creu parroquial que precedia al Clero. La Custodia anava escoltada pels gastadors d'infanteria y seguida de les autoritats, la música municipal, la banda de cornetes, un piquet de soldats del Regiment d'Inca, y finalment, de la Congregació de dones del Cor de Jesús.

El conjunt resultà gran y magnífic, y si bé molts e-hi aportaren la seva cooperació, la part principal se deu a Mossén Sebastià Llabrés, capiller del Santíssim, qu'en tot havia pensat en l'organissació de tant esplèndida festa.

Conforme estava anunciada, dilluns, donà la conferència sobre caxes rurals el P. Cerdá Franciscà, a n-el Circol d'Obrers Catòlics.

Apesar d'esser dia fener, l'ampla saló del Circol estava casi ple, vegenthi representades totes les classes de la societat inquera.

Ocuparen la presidència, el Cura Pàrroco, Mossen Bernadí Font, el Consiliari, Mossen Tomás Mora, el President, D. Bartomeu Fiol y altres membres de la Junta Directiva.

Després de breus paraules del Sr. Rector presentant el fill de S. Francesc a la concurrencia, s'axeca, aquest, y ab modestia y senzillés comensa el seu discurs. Impossible ens seria descriure la seva peroració en lo poc lloc de que disposem, però bastarà dir que la seva paraula es persuasiva perque dedueix gran copia de raons y llamatis examples passats en les caxes rurals aont ell ha intervenut.

Tots els qui'l sentirem quedarem ben convencuts de la bondat de les caxes rurals, y entusiasmats y animats a formar part de la que se va a fundar a n-el Circol d'Inca.

Al final de la conferència sonaren llarcs picaments de mans.

Recomenam a nostres suscriptors la lectura del article de fondo del present nombre de CA-NOSTRA, en que hem uberta una suscripció per regalar llibretes d'estalvis a persones pobres y de cristianes costums.

A la processó del Corpus s'estrenà un preciós adrés de plata meneses que s'en ha dut les mirades y alabances de tots. Se tracta d'una Creu parroquial, dos cirials y quatre bordons pels primatxers que ha adquirit el Sr. Rector, Mossen Bernadí Font, a boca de sòtlera, sens dir res a ningú, fins que'l ha tengut a sa Parroquia.

La Creu, acabant s'asta, comensa ab una grossa pera sisovada ab els dotze apòstols dins ninxets coronats de torreons de l'estil gòtic. Els caps de la Creu se rematen ab uns medallons dels quatre evangelistes, qu'ab lo Sant Crist ben tallat y escaigut, forma un conjunt monumental, de sorprendent aspecte, que nosaltres per esser llecs en matèries arquitectòniques no li sabem apreciar son mèrit, però veim que'l intelígents en fan grans alabances.

L'enhорabona al Sr. Rector que no pert oca sió per enriquir nostra Parroquia de joyes precioses per l'ornamentació del culto catòlic.

Llegim que nostre bon amic y constant col·laborador de CA-NOSTRA, el jove Advocat, D. Joseph Font y Arbós, diumenge passat donà una conferència, devant unes cincenes persones, a l'ampli saló d'actes de la Congregació Mariana de Soller.

Pareix que hu va fer molt bé y que sa mereix el dictat «d'orador», ell que poques vegades haurá dirigit sa paraula en públic, per lo que'l felicitam y ens alegram que Deu li haja concedit el dò de la paraula.

Demà, Diumenge, festivitat del Corpus en l'Església de ses Monges, y Dijous, festivitat del Sagrat Cor de Jesús, quedará de manifest tot el dia, el Santíssim Sagrament.

El Diumenge, després de matines hi haurà sermó y la processó acostumada; y el Dijous a les 6 de la tarda, se cantarà la Coroneta d'or y se farà la Consagració ordenada per Lleó XIII a n-el Sagrat Cor.

A la Església de S. Francesc demà també s'hi fa festa grossa de S. Antoni de Pàdua.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat a n-el mercat d'aquesta ciutat:

	Pessetes:
Bessó.	el quintá de 00'00 a 100'00
Blat.	la cortera de 00'00 a 19'00
Xeixa id.	id. de 00'00 a 19'50
Ordi mallorquí.	id. de 00'00 a 10'50
Ordi foraster.	id. a 10'00
Sivada.	id. a 08'50
Ídem. forastera.	id. a 07'00
Faves cuïtores.	id. a 21'00
Ídem ordinaries.	id. a 19'00
Ídem pel bestiá.	id. a 17'00
Blat de les Indies	id. a 16'00
Siurons.	id. de 00'00 a 28'50
Fasols.	id. a 26'00
Monjetes de confit	id. a 50'00
Idem blanques.	id. a 24'50
Figues seques	el quintá de 00'00 a 09'25
Safrá	s'unsa de 00'00 a 02'75
Gallines	sa tersa de 00'00 a 00'95
Ous	dotzena 00'00 a 01'20
Patates.	el quintá de 00'00 a 04'00

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIÁSTICA.

Cultura Popular**AIGO TEBA**

Un tassó d'aigo teba presa després de dinar es un maravellós remey contra les digestions. Alguns prefereixen l'aigo teba a n-el cafè y té, y en general, a totes les begudes que's solen prenda en tals casos.

Alguns creuen que'l saludable efecte de totes aquestes begudes se deu a s'aigo calenta sola y no a les sustancies a ella infundides, però sempre aquestes sustancies donen gust y sabor a n-el paladar.

LA MÚSICA CALMA

El gran filosof Climias, famós per la severitat de costums, quāt se trobava disgustat y de mal humor procurava calmarse tocant sa lixa. De manera que si qualcú li preguntava a n-aquell acte: ¿que'feis?

Contestava senzillament: me calm.

PER DESTRUIR ELS CUCS**QUE CORQUEN ELS MOBLES VEIS**

Si conservau mobles antics qu'estimau pel seu recorrt històric, pel seu mèrit, o pel valor que la seua antigüedad li dona, y veis que tenen foradins que revelen la presencia de cucs rovegadors que acabarien per destruir silenciosament els mobles, no feis més que posar quatre grams de sublimat corrosiu ab mitx litre d'alcohol de 90 graus, y ab una canadella de vidre l'introduiu pels recons y foradets dels corcs y los tapau ab batum, o en cera vermeya, y els cucs quedarán morts y el mobile salvat.

CA—N O S T R A**Entreteniments**

Solucions als passa-tempms del número passat:

Fuga de consonants: Oh puríssim ramell meu
treu es cap a sa finestra;
voldría tení el cor teu
tant atracat a n-es meu
com es cabeis a sa testa.
Endevinaya. — Una figura clivallada.

FUGA DE VOCALS

N. n' h. s. p. t., y d. c. v.,
p. r. n. p. g. r. . s. q. u. n. d.,
y t. p. r. n. d. n. r. m.,
. l. g. r. . t'. s. t. s. c. g. d..

ENDEVINAYA

En pelut s'es posat
demunt en pelat.
Y en pelut ha jurat
que nos mourá
de demunt en pelat
fins qu'en pelat
haurá tornat pelut.

Solucions al número qui vé.

La Bona Causa

Llibreria d'en MIQUEL DURÁN

BIBLIOTECA DEL DRET VIGENT.

Consta de trentatre volumens que representen altres tantes lleys fonamentals, además els reglaments y totes les disposiciones qu'avuy están en vigor. Totes les materies están comentades, concordades, anotades y van precedides d'un estudi preliminar.

A pesseta el tom en cartó y 1'50 en tela.

Obra recomendable

Vida de la venerable Mare Sor Clara Andreu, Religiosa Gerònima a n-el Monastir d'Inca, ab un apèndix històric de nostra ciutat per Mossen Joseph Barbarí.

A n-els toms en rústica novament enquadernats s'hi es afegit el follet *Nuevo sepulcro de Sor Clara Andreu*, ultimamente publicat y escrit per Mossen Nadal Gara, Canonge Doctoral.

Enquadernat en tela se venen a nostra Llibreria y a n-el Convent de Gerònimes d'Inca a 4'50 pessetes.

Encàrrecs,**prontítut**

S'en fan seguit, seguit, per les principals llibreries y centres editorials d'Espanya y l'Estranger, prova que's serveix bé y que poden confiar tots els encàrrecs que vulguen ab l'esperança d'esser ben atesos.

Obres de text

Ne tenim existència de totes les publicades per D. Llorens Crespo Barrio, per ingressar en correus y altres carrees especials.

Llibres de Premís

S'han rebut gran varietat de llibres de regalo propis per obsequiar a sos dexables els mestres d'escola, ara per final de curs, a preus sumament mòdics. ¡Ara, a profitar l'ocasió s'ha dit.

Tinta doble negra

Provaula: es superior, procedent de la Casa ESCOFET, de Barcelona, a 5 reals el litre.

També n'hi ha de corrent que no es gens despreciable a tres reals el litre.

Ja hu sabeu: carrer de Mallorca 1, Inca.

RESTAURANT DE LLUCH

Menú que serà servit durant l'any jubilar.

PRIMERA CLASSE

2 sopes, 3 plats, dolç, fruita, pá y ví pess. 4'00

SEGONA CLASSE

1 Sopa, 2 plats, fruita, pá y ví pess. 2'50

TERCERA CLASSE

1 Sopa, 2 plats, fruita, pá y ví pess. 1'00

Calé, llet, xicolati, licors, etc.

Ademés, servici a la carta

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE

LENCERIA, LNERIA GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERIA, NOVEDADES, SASTRERIA Y CAMISERIA.

LA CASA MEJOR SURTIDA.

LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO**CA-NOSCRA**

SETMANARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y dobe a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals, 2'40 l'any.

Desitjosa aquesta Administració d'escampar la bona lectura y que nostre setmanari estiga a l'alcans de totes les bosses, d'avuy avant, per 50 céntims mensuals servirem 5 exemplars d'un mateix número, de manera que repartintse entre si els números cinc persones d'un mateix lloc, los vendrà a costar 10 centims mensuals.

S'en troben per vendre en el kiosco de Cort de Palma.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.